

Sygn. akt VII U 284/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2020r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 września 2020r. w Warszawie

sprawy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wydanie interpretacji indywidualnej

na skutek odwołania (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 10 grudnia 2019 roku, numer 573

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. do wydania (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. indywidualnej interpretacji dotyczącej wniosku z dnia 22 października 2019 roku w zakresie dotyczącym pytań oznaczonych jako b) i c);
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Agnieszka Stachurska

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 21 stycznia 2020r. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., zarzucając naruszenie art. 83d ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie. Mając na względzie postawione zarzuty, odwołująca się spółka wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zobowiązanie organu rentowego do wydania interpretacji indywidualnej dotyczącej wniosku z dnia 22 października 2019r., uzupełnionego pismem z dnia 18 listopada 2019r., w części odnoszącej się do pytań oznaczonych literami b) oraz c), a także o zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania strona odwołująca się wskazała, że organ rentowy wydał interpretację indywidualną w części dotyczącej obowiązku zgłoszenia członków zarządu do ubezpieczeń społecznych oraz opłacania składek. Według strony odwołującej się powinien również odpowiedzieć na dwa pozostałe pytania zawarte we wniosku o wydanie interpretacji, na które nie udzielił odpowiedzi, powołując się na brak swojej kompetencji w zakresie ustalania kwoty przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Jeśli chodzi zaś o pytanie ostatnie, to Zakład podkreślił, że wątpliwości spółki dotyczą jedynie kwestii technicznych z zakresu rozliczania składek. Zdaniem odwołującej się spółki takie stanowisko zaprezentowane przez organ rentowy pozostaje

w kolizji z przepisami regulującymi obowiązek wydania interpretacji indywidualnej. Spółka, przytaczając poglądy prezentowane w orzecznictwie, wskazała że wydaniu interpretacji przez ZUS powinno towarzyszyć uwzględnienie szerszej perspektywy prawnej, aniżeli określonej w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Według odwołującej się spółki, odpowiedź na skonstruowane przez nią pytania, znajduje się w zakresie obowiązku organu rentowego, wynikającego z art. 83d ww. ustawy, gdyż dotyczy wprost podstawy, od której mają być obliczane składki na ubezpieczenie społeczne za członków zarządu. Dodatkowo, odnośnie pytania oznaczonego literą c), strona odwołująca się podkreśliła, że możliwość zaliczenia na poczet jej zobowiązań składek uiszczonych przez członków zarządu z tytułu otrzymywanych wynagrodzeń, nie stanowi jedynie „kwestii technicznej”. Będzie to miało bezpośredni wpływ na zobowiązania spółki jako płatnika składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne (odwołanie z dnia 16 stycznia 2020r., k. 3-5 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 lutego 2020r. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od spółki na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Organ rentowy uzasadniając swe stanowisko wskazał, że odmowa wydania merytorycznej decyzji dotyczącej odpowiedzi na dwa pytania skierowane przez odwołującą się spółkę, wynika z braku możliwości rozstrzygnięcia w przyjętym trybie o kwestii przychodów. Udzielenie odpowiedzi na tego rodzaju pytania należy do wyłącznej kompetencji organów podatkowych, które zostały upoważnione do wydawania wiążących interpretacji podatkowych oraz oceny poprawności przeszłych działań w odniesieniu do sytuacji wywołujących określone skutki prawne, a nadto w sytuacji, gdy zagadnienie dotyczy podmiotów trzecich.

W dalszej części ZUS stwierdził, że każdy przepis ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w którym pojawia się pojęcie „przychód”, odczytywany jest łącznie z art. 4 pkt 9 ww. ustawy, który stanowi, iż użyte w ustawie określenie przychód oznacza przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych. Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie kształtuje zatem samodzielnie pojęcia przychodu, lecz każdorazowo odsyła do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Nigdy więc organ rentowy nie może władczo zadecydować o tym, co może stanowić przychód, a co nim nie będzie i w jaki sposób dany przychód powinien być ustalany. Według Zakładu nie istnieją przeszkody prawne, aby wnioskodawca zwrócił się z wnioskiem o wydanie stosownej interpretacji do organów podatkowych. Natomiast decyzja wydana w sprawie podatkowej przez ZUS nie ma żadnej mocy prawnej. Wydanie jej oznaczałoby działanie niezgodne z prawem i w żaden sposób nie zabezpieczałoby wnioskodawcy od strony podatkowej.

Organ rentowy wskazał również, że brak jest podstaw do wydania interpretacji, gdy jej wydanie dotyczy zdarzenia przeszłego – sytuacji, w której wnioskodawca lub związane z nią umowy osoby trzecie opłaciły już składki w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i wnioskodawca wnosi o potwierdzenie, czy składki dotychczas uiszczone przez osoby trzecie, mogą być zaliczone na poczet zobowiązań wynikających z zawartych umów. Interpretacja indywidualna nie może dotyczyć sytuacji, która miała miejsce w przeszłości, wywołała określone skutki prawne, a jednocześnie dotyczy de facto sfery obowiązków osób trzecich, które uiszczyły składki w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Organ rentowy jest, na podstawie ustawy Prawo przedsiębiorców, zobligowany jedynie do zbadania prawidłowości przedstawionego przez przedsiębiorcę stanowiska i dokonanej przez niego oceny przepisów prawa, z których wynika bądź będzie wynikał obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Nie może natomiast dokonać oceny takiej sytuacji, gdy wątpliwości wnioskodawcy dotyczą kwestii technicznych z zakresu rozliczania składek i wolą wnioskodawcy jest potwierdzenie czy działania, które zamierza podjąć są w tym zakresie prawidłowe (odpowiedź na odwołanie z dnia 19 lutego 2020r., k. 7-8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. prowadzi działalność przy ul. (...) w W.. Rada Nadzorcza spółki na mocy uchwały powołała członków zarządu. Pomiędzy każdym z członków zarządu a spółką zawarto umowy o świadczenie usług zarządzania na okres pełnienia przez nich funkcji, do których zostali powołani. Członkowie zarządu realizują obowiązki za wynagrodzeniem,

które wynika z umów zawartych w ramach indywidualnie prowadzonej działalności gospodarczej zaewidencjonowanej w (...). Jedynym klientem jest dla nich spółka. Wynagrodzenie uzyskiwane od spółki stanowi przychód z działalności wykonywanej osobiście zgodnie z art. 13 pkt 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych. W związku z powyższym każdy z członków zarządu dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych oraz płatności składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne według zasad określonych dla indywidualnie prowadzonej działalności gospodarczej (okoliczności bezsporne, wniosek z dnia 29 października 2019r., k. 10-12 akt ZUS i pismo z dnia 21 listopada 2019r., k. 17 akt ZUS).

Do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. w dniu 29 października 2019r. wpłynął wniosek (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. o wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 34-35 ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców. We wniosku spółka zadała trzy pytania o następującej treści:

a) Czy spółka ma obowiązek zgłoszenia członków zarządu do ubezpieczeń społecznych oraz opłacania składek jako płatnik?

b) Jeżeli tak, to jaką podstawę, od której obliczane są składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych ma przyjąć spółka, przy założeniu, że wynagrodzenie członków zarządu zostało określone w umowie kwotą netto?

c) J. zasadę obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Solidarnościowy Fundusz (...), Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych ma przyjąć spółka wobec uiszczania składek przez członków zarządu tytułem prowadzonej działalności gospodarczej? (wniosek z dnia 29 października 2019r., k. 10-12 akt ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., po uzupełnieniu przez spółkę pisma z 29 października 2019r., wydał w dniu 10 grudnia 2019r. decyzję numer (...), w której na podstawie art. 34 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców w związku z art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że:

- uznaje za prawidłowe stanowisko spółki w części dotyczącej obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu umowy o świadczenie usług zarządzania, wykonywanej w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w sytuacji gdy przychody uzyskiwane z tego tytułu kwalifikowane są jako pochodzące z tytułu działalności wykonywanej osobiście;

- odmawia wydania interpretacji indywidualnej w części dotyczącej prawidłowości ustalenia kwot przychodu, która stanowić będzie podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych;

- odmawia wydania interpretacji indywidualnej w części dotyczącej składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Solidarnościowy Fundusz (...), Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych, które zostały już uiszczone przez członków zarządu spółki (decyzja z dnia 10 grudnia 2019r., k. 23-27 akt ZUS, pismo organu rentowego z 8 listopada 2019r., k. 14 akt ZUS, uzupełnienie wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 18 listopada 2019r., k. 17 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny, który nie był sporny między stronami, Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, których wiarygodność nie budziła wątpliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Rozpoznanie sprawy w rozpatrywanym przypadku nastąpiło na posiedzeniu niejawnym. Taką możliwość daje art. 148¹ § 1 k.p.c. (Dz. U. z 2020r., poz. 288 ze zm.), który przewiduje, że sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu

niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, Sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przedmiotowej sprawie okoliczności faktyczne nie były sporne, a zatem nie zachodziła potrzeba przeprowadzania dowodów. Spór dotyczył jedynie prawa. Ponadto strony nie wniosły o przeprowadzenie rozprawy. W tych okolicznościach Sąd na podstawie powołanego przepisu ocenił, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy i wydanie rozstrzygnięcia na posiedzeniu niejawnym.

Przechodząc do oceny zaskarżonej decyzji, na wstępie należy wskazać na art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców (tekst jedn. Dz. U. z 2019r., poz. 1292). W ust. 1 i 2 tego przepisu wskazano, że przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przysłych.

Z powołanym przepisem związany jest art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2020r., poz. 266), który przewiduje, że Zakład wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018r. - Prawo przedsiębiorców, w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz podstawy wymiaru tych składek. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Zakład niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej (ust. 1). Nie wydaje się interpretacji indywidualnych w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania wyjaśniającego lub kontroli albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji Zakładu (ust. 2).

Z zacytowanych przepisów wynika, że przedsiębiorca może wystąpić do ZUS o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę składek na ubezpieczenia społeczne, który to obowiązek regulowany jest przede wszystkim przepisami powołanej już ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Na zakres przedmiotowy tego obowiązku wpływ jednak mają również przepisy innych aktów normatywnych z zakresu ubezpieczeń społecznych. Do tych aktów normatywnych niewątpliwie należy rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (tekst jedn. Dz. U. z 2017r., poz. 1949 ze zm.), które przede wszystkim określa przychody ze stosunku pracy niestanowiące podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracownika.

W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, że ZUS w pierwszym rzędzie zobowiązany jest do wydawania pisemnych interpretacji w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, stopy procentowej składek na ubezpieczenia społeczne oraz zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne. Wniosek o wydanie pisemnej interpretacji skierowany do ZUS może jednak dotyczyć również tych przepisów ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn. Dz. U. z 2019r., poz. 1205), które normują zasady różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przepisy wspomnianej wyżej ustawy mają wpływ na zakres obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe. Ponadto, należy przyjąć, że do właściwości ZUS – poza wyżej wymienionymi sprawami – należy wydawanie pisemnych interpretacji w sprawach dotyczących podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP; stopy procentowej składek na ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP oraz zasad obliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP. Wniosek o wydanie pisemnej interpretacji może także dotyczyć przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2008r. o emeryturach

pomostowych (tekst jedn. Dz. U. z 2018r., poz. 1924), z których wynika obowiązek opłacania przez przedsiębiorcę składek na (...).

W rozpatrywanej sprawie sporne było, czy organ rentowy powinien wydać indywidualną interpretację z związku z pytaniem b) zamieszczonym we wniosku odwołującej się spółki, które dotyczyło podstawy wymiaru składek, jaką przyjąć ma spółka przy założeniu, że wynagrodzenie członków zarządu zostało określone w umowie kwotą netto. Odnosząc się do tego problemu, Sąd podzielił stanowisko strony odwołującej się. Wzajemna relacja art. 83d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 34 ustawy – Prawo przedsiębiorców (dawny art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej) polega na doprecyzowaniu przez ustawodawcę zwrotu użytego w tym przepisie „zakres i sposób zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne”. Mianowicie chodzi o interpretację tych wszystkich przepisów, z których wynika obowiązek opłacania przez płatnika składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz ich wysokość. To z woli samego ustawodawcy rozstrzygnięcie o istnieniu stosunku ubezpieczenia społecznego i wysokości należnych z tego tytułu składek nie jest możliwe bez sięgania do pojęć i definicji ustawowych funkcjonujących w systemie prawa, w innych gałęziach prawa, w tym przypadku prawa podatkowego. Takiej oceny nie zmienia okoliczność, że ustawa systemowa ma inny przedmiot regulacji. Chociaż w zakresie ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne odsyła do pojęcia przychodu w rozumieniu przepisów podatkowych, to kompetencję do wydania pisemnej interpretacji w przedmiocie obowiązku opłacania składek w określonej wysokości, w tym wstępnego rozstrzygnięcia, co do zakwalifikowania danego przychodu, jako podstawy ich wymiaru, ma jednak Zakład Ubezpieczeń Społecznych (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2015 r., II UK 136/14 i z dnia 12 marca 2015 r., II UK 79/14).

Powyższe wynika z tego, że wykładnia i stosowanie prawa ubezpieczeń społecznych musi odbywać się w kontekście norm należących do innych gałęzi prawa. W praktyce oznacza to, że rozstrzygnięcie o istnieniu stosunku ubezpieczenia społecznego i wysokości należnych z tego tytułu składek nie jest możliwe bez sięgania do pojęć i definicji ustawowych funkcjonujących w systemie prawa. W takim przypadku przepisy z innych gałęzi prawa, jeśli uzupełniają i rozwijają przepisy prawa ubezpieczeń, stają się częścią norm prawa ubezpieczeń społecznych. W powołanym już wcześniej wyroku z 12 marca 2015r. Sąd Najwyższy, analizując taką samą instytucję interpretacji przewidzianą w art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, podkreślił że dotyczy ona wszystkich przepisów kształtujących obowiązki płatników w zakresie świadczenia przez nich danin publicznych i składek na ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne, a zatem przepisów dotyczących ich ustalania, obliczania i uiszczania (opłacania). Celem interpretacji tych przepisów ma być nie tylko ustalenie, obliczanie i opłacanie składek należnych, ale również unikanie nadpłaty składek i konieczności przeprowadzania dalszych czynności, o których stanowi, między innymi, art. 24 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że pogląd, jakoby Zakład nie posiadał uprawnień do wypowiedzania się, co do zakwalifikowania danego przychodu jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne jest nietrafny.

W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie ma racji wskazując w zaskarżonej decyzji oraz w odpowiedzi na odwołanie, że kwestia dotycząca udzielania odpowiedzi na pytanie b) odwołującej się spółki należy do wyłącznej kompetencji organów podatkowych, które zostały upoważnione do wydawania wiążących interpretacji podatkowych. Wprawdzie nie można kwestionować okoliczności, że pojęcie „przychód” w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oznacza przychody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie oznacza to jednak, że organ rentowy jest pozbawiony możliwości interpretacji tego pojęcia i wydania interpretacji indywidualnej, jeśli dotyczy – tak jak w rozważanym przypadku – kwestii podstawy wymiaru składek. W takiej sytuacji, ZUS uwzględniając kompetencje, które posiada oraz obowiązki, które go obciążają, powinien dokonać interpretacji tak przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jak i przepisów wykonawczych oraz przepisów innych gałęzi prawa – w tej sprawie, ustawy podatkowej – i określić jaka powinna być podstawa wymiaru składek członków zarządu spółki przy założeniu, że wynagrodzenie zostało określone w umowach kwotą netto.

Odnosząc się do pytania c) zamieszczonego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, Sąd także nie podzielił argumentacji organu rentowego. Jest ona o tyle wadliwa, że kwestia dotycząca zasady obliczania składek jest objęta zakresem interpretacji Zakładu. Wynika to wprost z brzmienia art. 83d ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który - jako jeden z elementów objętych interpretacją ZUS - wymienia właśnie obliczenie składek. Chodzi przy tym o zasady tego dotyczące, a kwestia, która jest objęta analizowanym pytaniem odwołującej się spółki, w tym właśnie zakresie pojęciowym się mieści. Spółka chce bowiem uzyskać od ZUS, nie tyle konkretne obliczenie wysokości składek, ile wyjaśnienie zasady, wedle której takie składki mają być obliczone w sytuacji, kiedy osoby ubezpieczone, których dotyczy obowiązek opłacenia za nie składek, uiszczają składki za siebie w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Nie można podzielić stanowiska, by wskazane zagadnienie dotyczyło obowiązków osoby trzeciej, odwołująca się spółka wniosła bowiem o interpretację nie tego, czy i w jakiej wysokości powinni opłacać składki członkowie zarządu w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, ale o wyjaśnienie w tym zakresie zasady obliczania składek, których obowiązek uiszczenia obciąża spółkę jako płatnika. Kwestia opłacania składek przez członków zarządu jest tu tylko elementem stanu faktycznego, który musiał zostać zaprezentowany we wniosku o interpretację i który może rzutować do zasadę opłacania składek przez spółkę.

Dodatkowo, Sąd nie podziela stanowiska Zakładu, że zagadnienie będące przedmiotem trzeciego pytania strony odwołującej się, stanowi tylko kwestię techniczną. ZUS nie wyjaśnił co pod tym pojęciem rozumie, ale niezależnie od tego trudno przyjąć, by zasada obliczania składek, o którą spółka pyta, była kwalifikowana jako problem wyłącznie techniczny. Wreszcie, zdaniem Sądu, nie jest prawdziwy argument Zakładu, który podniósł, że analizowane pytanie dotyczy zdarzenia przeszłego. W tym zakresie należy sięgnąć ponownie do 34 ust. 2 ustawy – Prawo przedsiębiorców, który stanowi, że wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Użyte w tym przepisie określenie „zaistniałego stanu faktycznego” należy rozumieć w taki sposób, iż nie jest istotne, kiedy ów stan faktyczny powstał. Istotne znaczenie ma natomiast to, aby ów stan faktyczny zaistniał rzeczywiście, a skutki jego zaistnienia nadal, tj. również w dacie zgłoszenia wniosku interpretację, wymagały dokonania interpretacji przepisów, które w ramach subsumcji mają być stosowane w odniesieniu do tego stanu faktycznego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2014r., III UK 72/14). Zwrot „zaistniały stan faktyczny” należy zatem interpretować jako stan faktycznie zaistniały, natomiast bez znaczenia pozostaje w tym zakresie moment jego powstania. Podstawą mogą być zdarzenia z zakresu działalności gospodarczej przedsiębiorcy mające miejsce w przeszłości, gdy rzutują na obecną sytuację prawną i mogą rodzić określone roszczenia odwołującego np. w sferze wysokości składek na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 21 października 2013r., VI U 2026/13). Taka właśnie sytuacja ma miejsce w analizowanym przypadku, gdyż w związku z interpretacją, jakiej dokonał ZUS, udzielając odpowiedzi na pytanie a) z wniosku, w związku ze zdarzeniami, jakie miały miejsce w przeszłości, nie jest jasna aktualna, wciąż istniejąca (zaistniała) sytuacja spółki w zakresie zasady obliczania składek za członków zarządu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję zgodnie z wnioskiem strony odwołującej się.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zasądając od organu rentowego na rzecz odwołującej się spółki kwotę 180 zł, ustaloną w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800).